

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 53. Quid dicendum de laborante lepra aliove simili morbo vacantis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

periculo & irreverentia, vel ob deformitatem sine scandalo obire nequit. Abb. *in cit. c. 2. num. 4.* Garc. *loc. cit. num. 18.* Reginald. *in pr. for. penit. l. 30. num. 46. & 48.* ubi, quod arceatur quidem talis ab executione illius actus, in quo usus illius membri, quo mutilatus, requiritur, reliquos tamen exequi possit. Barbof. *l. c. & alii* apud illum.

Quest. 53. Quid dicendum de laborante lepra aliove simili morbo incurabili?

R Esp. Rectorem Ecclesiæ seu parochum incidendum in lepram aliumve morbum similem incurabilem (puta, ut Paris. *de refig. l. 5. quest. 6. à num. 19. & num. 28.* apud Barbof. *in c. 4. h. t. n. 2.* Morbum Gallicum aliudve Scabiei genus & ulcera per totum corpus diffusa cum extrinseca deformitate) ita ut alteri servire, aut etiam ecclesiam ingredi nequeat, removendum ab officio & beneficio ejusque administratione, congrua ei ex rebus beneficii parte assignata, aliumve ei substituendum & intitulandum, qui proinde non sit Coadjutor, sed Rector principalis & totalis saltem ubi morbus talis est, ut sine gravi scandalo & horrore in communi hominum Societate vivere non possit. Adeoque talem privandum sine sua culpa, sed non sine causa, nimirum ob bonum publicum. Arg. *c. tua nos. h. t.* affirmat Gloss. *in cit. c. v. administrationis.* Innoc. *ibid.* & Gloss. margin. *lit. A. in c. de Rectoribus. h. t.* & in hanc sententiam inclinat Pirh. *h. t. num. 7.* Oppositum tamen (quod non minus probabile affirmat Pirh.) nimirum talem, aut etiam alium beneficiatum propter infirmitatem perpetuam posse removeri aut privari jure & titulo beneficii, nisi is consentiat aut resignet (uti id eum posse coram Ordinario, non tamen ad hoc invitum agendum esse Rectorem leprosum, asserit Campanil. *in divers. jur. rub. rub. 11. c. 17. n. 160.*) sed solum removeri posse ab officio & beneficio quò ad actuale exercitium ita ut licet ab animarum cura personaliter exercenda removeantur, beneficium tamen, & in eo fundamentum officium seu curam habitualement retineant & sic intelligendum *cit. c. tua nos.* tenent Fagn. *in c. de Rectoribus. h. t. num. 7.* Suar. *Tom. 5. de cens. d. 51. f. 2. num. 18.* Garc. *de benef. p. 4. c. 5. num. 6.* Campanil. *loc. cit.* Lancelot. *instit. Can. l. 1. tit. de coadjut. §. 1. n. ult.* & alii, quos citat & sequitur Barbof. *in cit. t. tua nos. num. 4.* item Castrop. *rr. 13. d. 1. p. 9. §. 1. num. 18.* Neque his obstare videtur, quòd *cit. c.* dicatur, necessaria vitæ subsidia Rectori Parochialis Ecclesiæ lepra percusso, & hinc ab administrationis officio remoto, juxta ecclesiæ facultates sint ministranda. Quia sensus est, eum ex parochialis ecclesiæ suæ seu beneficii

reditibus sicut ante alendum; non verò, quòd alendus sit facultatibus ecclesiæ distinctis à redbus beneficii. Neque *c. 1. de erat. & qual. promovend.* ubi dicitur de Abbatibus, Decanis & Præpositis, qui Presbyteri non sunt, & de Archidiaconis, qui Diaconi non sunt, si justà aliquâ causâ prohibente, Presbyteri aut Diaconi esse non potuerint, prælationes amittant &c. Quia ibi sermo est de Abbatibus &c. Qui dignitates suas nondum ceperunt administrare; imò non plene & omnino absolute, sed sub tacita conditione suscipiendi intra annum Ordinis sunt assecuti; ut si propter perpetuum aut valde diu duraturum impedimentum hunc suscipere non possunt, adeoque deficiat conditio, sub qua dignitates ipsi collatae sunt, eas amittant. Dum è contra, qui beneficia & dignitates plene consecuti, & administrare ceperunt, superveniente tali impedimento, non sunt ab iis removendi, sed assignato coadjutore adjuvandi. Wiestner. *h. t. num. 10.* cum Laym. *in cit. c. 1. §. fin. vers. sed non placet.* Ideoque licet id ipsum dici posse videatur de electo in Episcopum, quòd is superveniente tali impedimento, amittat jus ad Episcopatum, ita ut confirmari nequeat; id ipsum tamen dici nequit de Episcopo electo & confirmato, quòd is à dignitate episcopali removendus, seu eam amittat, dum ei necdum consecrato sine sua culpa supervenit istiusmodi impedimentum perpetuum & inhabilitas ad Episcopale officium. V. g. amittat usum linguæ vel oculorum, Quia jam plene consecutus suam dignitatem; cum consecratio nihil conferat ad spirituale illius cum Ecclesia conjugium, ob cujus indissolubilitatem, etiam speciali ratione, nunquam ob infirmitatem incurabilem & decrepitem senium amittat, aut cogatur relinquere officium episcopale suum quò ad habitum, etsi etiam invito dari possit ac debeat coadjutor. Pirh. *h. t. n. 10.* cum Abb. & Jo And. Quamvis contrarium teneat Fagn. *in c. consultationibus. h. t. num. 7.* quem secutus sum in meo *Vicario Episcop. quest. 341.* dum ait; electo in Episcopum & confirmato, qui ante consecrationem officium linguæ vel oculorum amisit, aut aliàs effectus est inhabilis, huic non datur coadjutor; sed amovetur in totum, nec debet consecrari. vide Tusch, *lit. C. concl. 402. n. 2.* quem pro eodem citavi *l. c.*

De cætero quæ jus canonicum *hoc tit.* quæque *ibid.* aut aliàs AA. tam veteres quàm recentiores de coadjutoriis & coadjutoribus tractare & quarere solent, quia speciali tractatu, qui in meo *Vicario Episc.* est secundus à *quest. 305. ad quest. 445.* plene complexus fui, malui illuc Lectorem remittere, quàm eadem inde transcripta huc referre.